

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik komercij lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge s omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinosti“ za Primorsko

„V edinosti je moč!“

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone

Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin.

Osmrtne, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5—

vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v prvi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Cesar proti preganjanju srbskega naroda v Bosni.

Odgovor koalicije na frankovske izgrede v saboru. — Dr. Šušteršič krivi na sarajevskem atentatu srbsko vladu. — Cesarjevo lastnoročno pismo knezu Montenuovo. — Epiroti zavzeli Koriko in vjeli vso vladno posadko. — Knez Viljem Wiedski odstopi?

Shod Slovenske ljudske stranke v Ljubljani.

Žalna in udanostna manifestacija. — Dr. Šušteršič krivi sarajevskega atentata — srbsko vladu.

LJUBLJANA 6. (Kor.) Včeraj se je vršilo v dvorani hotela „Union“ žalna manifestacijsko zborovanje pristavev S. L. S. Na shodu so bili navzoči knezoški dr. Jeglič s kanoniki, več državno- in deželnozborskih poslancev, občinska zastopstva z dežele in več drugih odličnih oseb. Zborovalna dvorana je bila okrašena s slikami Njegov. Velikanstva in pokojnega nadvojvode. Portret nadvojvode je bil obvit s črnim florom. Shod je otvoril dr. postl. Povše, ki je izrazil svoje ogorčenje nad kletim atentatom. Nato je podelil besedo edinemu govorniku, dež. glavarju dr. Šušteršiču, ki je vehementno napadal duševne povzročitelje atentata in izjavil, da se mora še vnaprej delovati v smislu ideje pokojnega nadvojvode Franca Ferdinanda, da naj se ustvari velika katoliška Avstrija. Slovenski narod mora delovati z vso energijo za svoj dobit in procvit države. Govornik je končal z besedami: »Ob svežem grobu prisegamo zvestobo spominu pokojnika in cesarju!« Zborovalci so priridili po teh besedah žalno manifestacijo in so peli cesarsko himno. Posl. Povše je v svojem zaključnem govoru sprožil idejo obiska grobov prestolonasledniške dvojice. Nato so zborovalci zapeli »Lepo našo domovino« in se popolnoma mirno razšli.

LJUBLJANA 6. (Izv.) Dr. Šušteršič je na shodu razpravljati o povzročiteljih sarajevskega atentata in je tozadevno, kakor poroča »Slovenec«, izjavil sledeče: »Dragi moji! Sedaj, ko je hudodelstvo izvršeno, nastopajo seveda Pilati, ki umivajo hudodelske roke in odklanjajo z ogorčenjem vsako sodelovanje, vsako krivdo, in med njimi je tudi srbska vlada, ki pravi, da je nedolžna in da obsoja to dejanje. Kdor verjame, da je Pilat nedolžen Kristusove smrti, kdor to verjame, ta naj tudi verjame, da je srbska vlada, vlada morilec (burni klici: »Proč s Srbijo!«), vlada brezvestnih morilcev, ki so na zverinski način umorili in razmesarili svojega lastnega kralja, ta naj verjame, da je ta vlada nedolžna! Bombe so dobili zarotniki v Belgradu. Bombe, katere so metali, so iz vojaškega arzenala v Kragujevcu. Ali se morda na Srbskem bombe prodajo, kakor pri nas krompir in korenje? Ali na Srbskem vsak bombe vzame, kdor jih hoče? Dragi moji, bombe in revolverje (klici: »In denar!«) in denar so dobili ti mladiči, ki so to hudodelstvo izvršili, v Belgradu. (Klici: »Proč s Srbijo!«) Tam se je skuhala ta hudodelska zarota, kajti bali so se, da bo, ako postane Franc Ferdinand cesar, konec velestrbske propagande (klici: »Tako je!«) in kdor bi še kaj dvomil, naj pogleda vendar to nesramno pisavo srbskih listov sedaj po dejanju. Ta pisava je prosta vsake sramežljivosti, četudi deloma hinavsko zavita. Če list piše, da mučenika nista nadvojvoda Franc Ferdinand in Sofija, ampak da je morilec mučenik, je to menda dovolj. (Klici: »Fej sramota!«) In to trpi srbska vlada! Pri tej priliki se srbski listi še norčujejo iz Avstrije, češ, da je trhla. Ali gledajo raje na gnubno svoje lastne države (Zivahno ploskanje), ki smrdi po celi Evropi. Mi Avstrijci imamo hvala Bogu cesarja od božje milosti, Srbi pa imajo svojega kralja od milosti morilcev. (Burni klici: »Tako je!«) In srbski vladni list ima to drzno čelo, da zadnje dni daje še celo svete Avstriji, kako naj Avstrija vlada. Mi se zahvaljujemo za to svete. Oni rabiyo svete sami zase, so jih nujno potrebni in naj jih zase obdržijo.

Tembolj se mora človek čuditi in mora strmeti, kako se morejo na naših tleh najti ljudje, ki proglašajo Belgrad kot kulturno središče Jugoslovancov. (Klici: »Deželni poslanec! Sramota! Fej dr. Novak!«) Kakšna kultura je to! Kultura bomb, kultura revolverjev, kultura umora! (»Sramota!« — Velikansko pritrdjevanje.) Mi se zahvaljujemo za to kulturo, mi imamo svojo kulturo, mi imamo svoje kulturno središče v Avstriji (»Tako je!«) in ne rabimo nobene druge kulture. (»Najmanj srbske!« — Posebno srbske ne!«)

Politični položaj v Bosni.

Cesar proti preganjanju srbskega elementa. — Pozicija Bilinskega. — Potiorek pojde.

DUNAJ 6. (Izv.) V soboto se je, kakor smo že poročali, vršila konferenca predsedstva bosanskega sabora s skupnim finančnim ministrom Bilinskim. Navzoči so bili vsi trije člani predsedstva dr. Basagić, dr. Sunarić in dr. Dimović. Saborso

predsedstvo je razložilo Bilinskemu politični položaj v Bosni in priporočilo, naj se sedanja saborska sezija zaključi. Basagić in Sunarić sta pozneje izjavila, da smatrajo Hrvati in muslimani za neobhodno potrebno, da ostane deželni šef Potiorek na svojem mestu, sicer da bi bili prisiljeni, stopiti proti vladi v opozicijo.

Z druge, jako zanesljive strani, se nam o tej zadevi še poroča: Zadnja avdiencia ministra Bilinskega pri cesarju nikakor ni bila tako nemilostljiva, kakor se je takrat poročalo. Nasprotno! Cesar je vzel poročilo Bilinskega z dobrohotnostjo na znanje in izrazil željo, naj pride k njemu načelnik srbskih vladnih poslancev, dr. Dimović. Dr. Dimović je bil faktično tekom preteklega tedna sprejet pri cesarju v dolgi avdienci. Po avdienci je Dimović izjavil, da je dobil vtis, da je cesar odločno proti temu, da bi se uresničile želje gotovih elementov, ki hočejo uvesti v Bosni protisrbski kurz, ampak vztraja pri načelu ministra Bilinskega, ki priznava muslimanom, Srbom in Hrvatom popolno ravnopravnost. Zatrjuje se nam tudi, da o odstopu Bilinskega ni niti govora, pač pa bo moral pravi povzročitelj žalostnih dogodkov po atentatu, deželni šef Potiorek, izvajati konsekvence in se umakniti. Neke tujakinja korespondenca celo poroča, da je bil izm. Potiorek že pozvan, da naj prosa za vpokojitev. Tudi jugoslovanski narodni krogi na Dunaju so dobili vtis, da vladar nikakor ne želi, da bi se uvedla na jugu enostranska, protisrbska politika. Današnji dogodki v hrvatskem saboru, kjer je koalicija izbacila iz sabora vse one elemente, ki so svojo imuniteto izrabljali za gonjo proti Srbom, so najboljši dokaz, da ostane kurz državne politike na jugu monarhije v glavnih načelih isti kakor doslej.

Nikake vojne nevarnosti med Avstrijo in Srbijo.

BUDIMPEŠTA 6. (Izv.) »Budapesti Hir-lap«, čigar zveze z vladnimi krogi so splošno znane, piše očitno po informacijah z vladne strani: »Za vojno ni nikakega povišanja. Ni še dokazano s konkretnimi dokazi, da so Srbija in njeni organi sokrivi sarajevskega atentata. So pač indiciji, po katerih se da domnevati, da imajo niti zarote svoj začetek v Belgradu, toda treba je počakati rezultatov poizvedbe in preiskave, in šele potem se bo moglo pričeti izmenjavanje diplomatskih not med Dunajem in Belgradom. Toda vse to se bo vršilo v običajnih diplomatskih oblikah, brez rožljanja s sabljo, kajti za to da ni niti vzroka niti nilmamo za to potrebe. Nihče ne želi vojnega zapletitja, dokler ni zanj resnega povišanja. Monarhija bo znala čuvati svoj ugled, tudine da bi hotela vojno.«

Cesarjevo lastnoročno pismo na kneza Montenuovo.

DUNAJ 6. (Izv.) Jutrnja uradna »Wiener Zeitung« bo priobčila cesarjevo lastnoročno pismo, na njegovega najvišjega majordoma, kneza Montenuovo. Cesar izreka v tem pismu knezu Montenuovo popolno priznanje in zahvalo za dosedanje delovanje in izjavlja, da je izvrševal težko službo kot predstojnik cesarskega dvora popolnoma uspešno in v soglasju s cesarsko hišo. Cesar poudarja dalje v lastnoročnem pismu, da je knez Montenuovo zlasti v zadnjih dneh, povodom smrti pokojne prestolonasledniške dvojice, pokazal v polni meri svojo udanost napram cesarju in cesarski hiši, vsled česar mu izreka zato Najvišjo zahvalo.

Cesarjevo pismo na kneza Montenuovo je naravnost viteški čin vladarja napram knezu, proti kateremu je bila zadnje dni naperjena ostra kritika ne samo širših ljudskih slojev, ampak tudi vojaških in visokih plemiških krogov, ki so mu očitali, da je ravno on zakrivil, da se pogreb prestolonasledniške dvojice ni vršil dovolj sijajno. Kakor se nam poroča iz poučenih krogov, je knez Montenuovo faktično prvotno izdelal načrt, po katerem naj bi imel nadvojvoda običajni dvorni pogreb, vojvodinja pa naj bi se iz kolodvora takoj prepeljala v Artstetten. A cesar tega ceremonijela ni hotel odobriti in je določil po-nakršen je bil. Knez Montenuovo je se ob nekakšni živeli v jako slabih odnosih s pokojnim nadvojvodom in je bil ravno on tisti, ki je najbolj nasprotoval njegovi poroki z grofico Chotkovo. Sploh je Montenuovo porabil vsako priliko, da je pokazal vojvodinji, da ni enakopravna s cesarsko hišo. Izmed mnogih incidentov, do katerih je prišlo med pokojnim nadvojvodom in knezom Montenuovo, je posebno zna-

čilen sledeči: Pri neki dvorni slavnosti je stal prestolonaslednik na desni strani cesarja. Knez je kot dvorni ceremonijar nenadoma stopil pred njega in ga opozoril: »Visokost! Vaš prostor je na drugi strani!« Nadvojvoda mu je jedrnatno in glasno odgovoril: »Gospod! Zapomnite si: moj prostor je tam, kjer stojim! Odstopite se!« Sličnih zgodb je jako mnogo in zatrjuje se, da je knez Montenuovo baš zato izdelal tak pogrebni ceremonijel, ker je ostal tudi še preko prestolonaslednikove smrti njegov nasprotnik.

Cesar odpotuje v Isl.

DUNAJ 6. (Izv.) Cesar je sprejel v soboto, ob 1/6 zvečer, novega prestolonaslednika, nadvojvodo Karla Franca Jožefa, v dolgi avdienci. Jutri odpotuje cesar zopet v Isl.

Vojaška pisarna nadvojvode Franca Ferdinanda razpuščena.

DUNAJ 6. (Izv.) Vojaška pisarna pokojnega prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda je bila danes razpuščena in ves arhiv zapečaten.

Se nekaj o zadnjih trenutkih umorne prestolonasledniške dvojice.

DUNAJ 6. (Izv.) »Reichspost« prinaša, baje od neke osebe iz neposredne okolice pokojnega prestolonaslednika, še naslednje podrobnosti o zadnjih trenutkih prestolonasledniške dvojice: Po najnovejših poročilih nikakor ne odgovarja dejstvu, da bi vojvodinja Hohenberg preživela svojega soproga. Ko je vojvodinja zadelala krogla, je padla nadvojvodi okoli vratu. Par trenutkov pozneje je zadelala krogla tudi nadvojvodo, ki je še zamogel izgovoriti besede: »Sofija! Sofija! Ostani otrokom!« Te besede so gospodje dobro slišali. Grof Franc Harrach, ki je opazil, da je nadvojvoda ranjen, ga je vprašal: »Cesarska Visokost! Ali imate bolečine!« Nadvojvoda je zamajal z glavo in rekel: »Ne! Saj ni nič!« Baron Andrej Morsey pa je takoj s strahom opazil, da je rana smrtna. Prijel je nadvojvodo za roko in ga vprašal: »Ali naj kaj naročim otrokom!« A prestolonaslednik je med tem že padel v nezavest in umrl četrte ure pozneje. Vojvodinja je bila takoj mrtva, ker ji je krogla raztrgala veliko žilo dovodnico v trebuhu.

Informator pravi dalje: Napake, ki jih je zagrešila civilna uprava Bosne, so bile naravnost strahovite. Policija ni niti slutila, da se pripravljala zarota. Ko je Princip streljal, je bil obdan kar od cele čete zarotnikov, skozi katero so si morali opravičiti napravit pot z golimi sabljami v rokav. Značilno je, da je nadvojvoda po Cabrinovičevem bombnem atentatu sarkastično pripomnil napram svoji okolici: »Cabrinovič dobi še zlat zaslužni križec!« »Reichspost« poročevalec nato izjavlja, da je bil Potiorek edini, ki je ostal hladen in trezen tudi po drugem atentatu. V sarajevskem muzeju da so našli pozneje še 30 bomb skritih. 20 sokrivcev je bilo takoj aretiranih, mnogo jih še hodi nekaznovanih okoli. Pri zasliševanju atentatorjev se je baje srbski zapisnikar obnašal tako nedostojno in sumljivo, da mu je neki oficir zagrozil, da ga pobije s sabljo na tla, če se ne obnaša drugače. Informator »Reichsposte« tudi zatrjuje, da so našli v sarajevskem srbskem samostanu sliko kralja Petra, kako jaha v triumfu na Dunaj. (?)

Zarotnik Svetozar Popović aretiran v Zemunu.

BUDIMPEŠTA 6. (Izv.) Madžarski listi imajo novo senzacijo. Pravijo, da je bil danes aretiran v Zemunu 17letni gimnazijec, Svetozar Popović, ki je skušal pobegniti čez Savo v Belgrad. Popović je bil tudi eden tistih, ki so dobili iz Belgrada bombe, samokres in cijankalij, a je izgubil pogum, ko se je ponesrečil Cabrinovičev atentat, vrgel vse morilno orožje proč in pobegnil v Zemun, odkoder je skušal priti v Belgrad.

Madžarske izmišljotine o sarajevskem atentatu.

BELOGRAD 6. (Kor.) Srbski tiskovni urad poroča: Vest nekega ogrskega lista, da se je s srbske strani skušalo osvoboditi atentatorja in da je prestopilo 50 v Turke preoblečenih srbskih četašev bosensko mejo, je smešna in ni vredna resnega demenzija. Prav tako so brez podlage iz istega vira izhajajoče obdolžitve generala Jankovića in majorja Pribičevića, ki ni bil nikdar v generalnem štabu, temveč je navaden polkovni častnik.

Belgrajska policija hotela izgnati Cabrinovića.

BELGRAD 6. (Izv.) »Balkan« poroča, da je belgrajska policija hotela svojčas izgnati črkostavca Nedeljka Cabrinovića iz Belgrada, da pa je avstro-ogrski konzul protestiral proti tej nameri belgrajske policije in izjavil, da jamči on za Cabrinovića.

Hrvatski sabor.

Viharna seja. — Odgovor koalicije na frankovske kravale v zadnji seji.

ZAGREB 6. (Kor.) Pred saborskim poslopjem so se pričele zbirati danes manjše gručice ljudi, ki pa jih je policija in orožništvo kmalu razgnalo. Seja je bila otvorena šele ob 1/12 dopoldne. Pri prečitjanju protokola je prišlo do burnih prizorov, ker so frankovci hoteli čitanje protokola preprečiti. Po prečitjanju je pripomnil posl. dr. Prebeg (frankovec), da se protokol ne sme verificirati, ker ne odgovarja dejstvu. Predvsem da ni res, da bi bilo poverjeno predsedstvo z zastopstvom sabora pri dunajskih žalnih svečanostih. (Zivahno ugovarjanje od strani večine.)

Posl. dr. Frank je govoril v istem smislu. Večina ga je neprestano motila med govorom. Frank je predvsem zahteval, da mora priti v protokol zlasti na zadnji seji prečitani citat posl. dr. Horvata iz neke brošure srbskega oficirja Boškovića, češ da imenovani citat popolnoma odgovarja naziranjem Srbov v deželi in Hrvatov. (Večina ugovarja.)

Podpredsednik dr. Magdić: »Prosim gospode, naj bodo mirni. Kajti priprisan sem, da noben dostojen Hrvat ali Srb v deželi ni takega naziranja.« (Ropot pri frankovcih.) Na tozadevno vprašanje predsednika, je večina nato verificirala protokol.

Radi tega je prišlo do neopisnega viharja. Frankovci so vpili na predsednika: »Tudi vi ste morilec, ker ste bili soudeleženi na komplotu o umoru Josipa Franka!« Večina je z ogorčenjem zavračala podle napade, a frankovci so vpili naprej: »Morilci! Izdajalci! Ogrski štipendisti!« Med frankovci in večino je prišlo do burnega prekanja. Sredi viharja je predsednik prekinil sejo. Po zopetni otvoritvi so bile prečitane došle vloge, med njimi cesarjeva zahvala za žalno manifestacijo.

Predsednik je dal nato čitati predlog, naj se posl. dr. Frank izključi za 60, poslanca dr. Vučetić in dr. Prebeg za 30 sej, mnogim drugim poslancem pa podeli protokolarčni ukor, ker so na zadnji seji sabora s svojim škandaloznim nastopanjem hoteli preprečiti splošni vtis žalnega govora. (Ropot pri frankovcih in klici: »Strahopetci! Obrekovalci! Banditi! To je impertinentno, Vi sokrivci Principa!«) Večina viharno protestira. Prišlo je do ostrega prekanja s frankovci. Poslanci se obmetavajo z raznimi psovkami. Nato je bil predlog med živahnim ploskanjem večine sprejet. (Novi burni prizori na klopih frankovcev.)

Sredi viharja je predsednik prekinil sejo in določil naslednjo sejo za danes ob 3 popoldne.

ZAGREB 6. (Kor.) V popoldanski seji je prišlo zopet do zelo hrupnih prizorov, ki jih je uprizarjala frankovska stranka. Slo je za to, da bi bil sabor formalno glasoval o principijelno sprejetem predlogu na izključitev več frankovskih poslancev podelitev protokolarčnega ukora drugim poslancem iste stranke. Komaj je podpredsednik Magdić zavzel predsedniško mesto, je izbruhnil vihar na klopih frankovskih poslancev.

Posl. Horvat je zaklical predsedniku: »Lopov!« Drugi člani frankovske stranke so kričali, obrnjeni proti predsedništvu in večini: »Morilci, lopovi, izdajalci! Pred svinje naj bi se vas pometalo!«

Zapisnikar posl. dr. Ribar je prečital zapisnik dopoldanske seje. Med čitanjem so frankovci neprestano razsajali. Čulejo se klici: »Prestolonaslednikova kri vas obtežuje! Sarajevo glasno govori proti vam!«

Posl. dr. Frank je zaklical predsedniku: »Kje so morilci, ti morilec na predsedniškem sedcu?«

Zapisnik je bil overovljen ob neprestanem hrupu.

Na predlog predsednika je sabor nato prešel h glasovanju. Predlogi so bili sprejeti z veliko večino. Člani frankovske stranke so spremljali glasovanje z nepopisnim hrupom in vpitjem. Razbijali so po klopih in tolkli z nogami po tleh. V splošnem hrupu je predsednik prekinil sejo.

Po daljšem premoru se je seja zopet nadaljevala. Hrup je trajal dalje. Člani fran-

kovske stranke nočejo več dopustiti, da bi govoril predsednik in bruhajo najhujše žalitve. Predsednik je predlagal, naj se z ozirom na to, da opozicija moti sejo in ne dopušta, da bi sabor delal, seja zaključi in prihodnja seja prične jutri ob 10 dopoldne. Večina je sprejela predsednikov predlog z viharним odobravanjem in ploskanjem. Seja se je nato zaključila ob splošnem razburjenju.

Epiroti naskočili Koriko in jo zavzeli.

Položaj v Draču.

DRAČ 5. (Kor.) (Zvečer, radiotelegram, via Ercegnovi). Pretekla noč in današnji dan sta potekla popolnoma mirno. V inozemstvu razširjene vesti, da je bil Isa Boletina umorjen, ne odgovarjajo dejstvu. Isa Boletina se mudi sedaj tu in je popolnoma zdrav.

Po semkaj došlih poročilih so Epiroti napadli znano važno mesto Koriko in jo po hudem boju tudi zavzeli. Razven tamkajšnje vladne posadke, sta bila vjeta tudi nizozemska polkovnika Schneller in Martinkroth in bivši avstrijski oficir Ghilardi, ki je bil sedaj v albanski službi. Vest pa še ni potrjena.

Tudi Argyrokastro v nevarnosti. RIM 6. (Kor.) »Agenzia Stefani« poroča iz Drača, datirano 5. t. m. ob 9 zvečer: Semkaj je prispela deputacija iz Argyrokastro in zaprosila kneza Viljema za nujno pomoč, sicer se bo mesto takoj pridružil Epirotom.

Nekateri Miriditi govore, da so se štirje orožniki, ki stražijo pri lagunskem mostu pred Dračem, nekaj razgovarjali z vtaši. Major Kroon je radi tega že odredil preiskavo.

Na zahtevo francoskega poslanika so odpotovali trije parlamentarji, da se natančno informirajo o napadu na stanovanje nekega francoskega podanika v Išmidu.

Knez Viljem odstopi?

RIM 6. (Izv.) Diplomatični krogi zatrjujejo, da se odloči usoda kneza Viljema še ta teden. Če se mu do nedelje ne posreči dobiti denarja in vojaštva, se bo odpovedal albanskemu prestolu. V tujakšnih krogih izjavljajo, da je knezova demisijska neizogibna.

Vstaši vjeli 4 francoske podanike. PARIZ 6. (Kor.) »Matin« poroča, da so albanski vstaši pri zasledovanju Miriditov vjeli tudi 4 francoske podanike, ki so bili po naročilu francoske lesne družbe zaposleni v Essadovih gozdovih. Francoski poslanik de Fontenay je že odredil obširno poizvedovanje za pogrešanimi Francozi.

Essad paša v Parizu. PARIZ 6. (Kor.) Semkaj je prispel iz Rima bivši albanski vojni minister, general Essad paša.

Grško-turški spor.

Demarš poslanika Panasa. CARIGRAD 5. (Kor.) Grški poslanik Panas je včeraj popoldne posetil velikega vezirja v trenutku, ko se je vršila seja ministrskega sveta. Kakor se poroča iz zanesljivega vira, je napravil poslanik ustmeno demarš glede položaja otomanskih Grkov.

Napad turške topničarke »Issa Reis« na grško ladjo.

CARIGRAD 6. (Kor.) Turški listi poročajo iz Smirne: Turška topničarka »Issa Reis« je zasledovala neko grško ladjo, ki je prispela od otoka Goni in skušala odpeljati na obrežju zbrane grške izseljenike. Topničarka je pognala ladjo v bezeljenke, je bila na malem otoku Tobrakada razobesena grška zastava odstranena.

Pri spopadu med neko grško tolpo in turškimi orožniki pri Karakaisu, so bili trije Grki umorjeni, ostali pa so pobegnili. Tudi pri Vurli je prišlo do boja z neko grško vstaško četo. Grki so skušali pod varstvom neke torpedovke spraviti orožje na kopno, a uporniki so bili poginili v beg. Te vesti še niso uradno potrjene.

Turkhan paša na Dunaju. DUNAJ 6. (Izv.) Albanski ministrski predsednik se mudi tu že par dni. Konferiral je že ponovno z grofom Berchtoldom in posetil vse poslanike veselil.

Bolgarsko posojilo v Nemčiji že sklenjeno?

KOELN 6. (Kor.) »Kölnische Zeitung« poroča iz Sofije: Pogodba med berlinsko diskontno družbo in bolgarsko vlado glede naj tja 500 milijonskega bolgarskega posojila je že podpisana. Obrestna mera znaša 5%. Posojilo se mora vrniti tekom 50 let. »Wolfvov urad« pripominja z ozi-

rom na to vest, da pogodba še ni podpisana.

Bolgarsko - rumunski incident na mej.
SOFIJA 6. (Kor.) Danes so se sestali rumunski in bolgarski delegati v Ruščuku, odkoder odidejo preko Silistrije na rumunsko - bolgarsko mejo, da prično s preskavo o najnovejšem obmejnem incidentu, ki je zahteval na rumunski strani dve žrtvi.

Železniška nesreča v Rusiji.
VARŠAVA 6. (Kor.) Na ozkotirni progi Varšava - Viljanov sta trčila danes dva potniška vlaka. 12 oseb je bilo ranjenih.

Predsedniška volitev v Mehiki.
Soglasna zaupnica Huerti.
MEHIKA 6. (Kor.) Pri današnji novi predsedniški volitvi je dobil dosedanjí predsednik Huerta soglasno zaupnico.

Mestni svet tržaški.

Nadaljevanje podrobne razprave o proračunu.

Župan dr. Valerio je otvoril sejo ob 8. Po prečitanih došlih spisov in zapisnika o zadnji seji, je župan prijavil, da mu je prvi podpredsednik dr. Brocchi že dne 5. junija priobčil pismo, da mu je zdravje omejano in da bo potreboval par mesecev počitka, nekako do 1. avgusta. Pozneje pa mu je prijavil, da ni nade, da bi ozdravel do tega časa. Ker pa noče, da bi uprava trpela vsled njegove odsotnosti, ki bo trajala dalje, nego je mislil, poklada čast I. podpredsednika in člana finančne komisije. Župan je, naglašujoč uspešno delovanje svet. Brocchija, ki se mu mestni svet ne more odreči, predlagal, naj se demisijske ne sprejme in dovoli Brocchiju dopust do konca septembra. Sprejeto soglasno potem, ko je svet. K. A. A. toplo priporočal ta predlog.

Svet. Nicolao je nujno priporočal, naj se vsa izpraznjena učiteljska mesta razpišejo pravočasno, da bodo z začetkom šolskega leta zasedena.

Nato je zbornica prešla na dnevni red: nadaljevanje podrobne proračunske razprave. V razpravo je prišlo poglavje »ceste« s podnaslovi: takse za tlakovanje, takse za ograje pri stavbah, takse za uporabo cest, odškodnine za odstop cest pri novih stavbah, pravila tramvajske družbe, izkupiček iz kamena starega tlaka, izkupiček iz prodaje trave in lesa iz vrhov in sprehajališč, nepredvidjeno, plačila v kompenzacijo.

Svet. Weil je priporočal, naj se liberalneje postopa pri dovoljevanju prostorov za mize pred javnimi lokali.

Poročevalec K. Arch je priporočal, naj se odškodnina, ki jo plačuje tramvajska družba za prepuščanje cest, poviša od 38.000 K na 39.200 K (plačuje namreč 2% od inkasa), to pa na podlagi zadnjega obračuna.

Poglavje »voda« s podnaslovi: trošek za vodo iz javnih vodnjakov v mestu in spodnji okolici, onih v zgornji okolici, potoki in kanali, razno.

Svet. dr. Pertot je omenjal, da vkljub temu, da primanjkuje vode naspolh in da svet. Arch izjavlja, da bi morala tudi okolica biti sedaj zadovoljna, ker se je vodovod razširil po okolici, vendar mora podarjati v imenu okoličanov, da je slišati še mnogo pritožb in želja glede preskrbe vode. V dokaz navaja vsaj najvažnejše dele predmestja, kateri so še danes popolnoma brez pitne vode. Tako vsa rocolska dolina izveniši nanižji del pri vojašnicah in najvišjega dela blizu »Lovca« v razsežnosti dobrega kilometra poti, ob kateri stoji nad 100 hiš, nima niti ene vodovodne pipe. Zato je treba, da se vodovod, napeljan iz zgornje okolice, ter onih, ki je napeljan iz mesta, združita ob Rocolski cesti in se namestijo vsaj dve vodovodni pipi. Kako važno je, da se ta kraj preskrbi s pitno vodo, naj služi v dokaz dejstvo, da se je baš tu v Rocolu razvil nekako prvotno ognjišče zadnje epidemije kolere. Nadalje se nahaja v gornjem Sv. Ivanu med Lonjersko potjo in vrdeško postajo obširen oddelek, ki ga imenujejo Timiniano (Sovranjšče). Ta del je tako zanemarjen v vsakem obziru, da se sme smelo trditi, da tržaška občina ni za onih sto hiš potrosila niti novčiča, kajti zaman bi iskal tam eno samo svetiljko, ali pa kak javen

brojenski vodnjak, kake rabljive občinske poti, ali pa kak najpreprostejši kanal onje. Zato bi bil čas, da se za te reževe na mnoge njih prošnje vendar slednjič kaj ukrene vsaj glede vode in luči. Nadalje je vodovod v zgornji okolici še jako pomankljiv. Samo pomisliti je treba, da gropajskemu selu služi le ena sama pipa in še ta je oddaljena od vasi nič manj nego kakih 700 metrov, tako da je izključeno, da bi se kdo tako daleč trudil po brojensko vodo, temveč vsakdo raje uporablja svoj domači vodnjak. Vendar pa, če bi bilo le količak dobre volje pri magistratni gospodi, bi se tudi v tem oziru ustreglo Gropajcem, ker je namreč pot, ob kateri je napeljana voda, silno strma blizu vasi, da ne bi mogla segati tako visoko, bi bilo priporočati, da se napelje vodovod tik pod vas v ono dolino, ki leži na levi strani poti. Končno je še omenjal govornik, da so Cijaki nad Barkovljami ob proseški cesti, dasi imajo precejšnje število hiš, še danes brez vodovoda, vkljub temu, da se že toliko časa potegujejo za preskrbo z zdravno pitno vodo s strani tržaške občine. Čas bi že bil, da se slednjič ustrezno tolikim željam in potrebam domačega ljudstva v okolici. Če se ne da vsak predlog takoj izvesti, naj se vsaj proučuje in predlagajo primerni ukrepi za omejitve posamezne predele okolice.

Poročevalec Arch je naglašal, da so se troški za ta dela mnogo povišali.

Svet. Miklavc je priporočal, naj se boljše preskrbi za pitno vodo pri Sv. Mar. Magdaleni. Potreba je več vodnjakov, kar ne bi bilo le v interesu tamošnjih ljudi, ampak tudi vse občine.

Svet. dr. Pertot se je oglašil k točki »čiščenje kanalov in potokov«. Zdi se mu, da je svota v predlaganih 28.000 K mnogo premajhna z ozirom na neodvržljive potrebe javnega zdravstva, ki iz zanemarjanja teh potokov. In če gospodje ne bi sprejeli še sedaj višjega zneska, naj se vsaj za prihodnje leto porabi večja svota z ozirom na sledeča dejstva: Po tržaškem mestu teče mnogo pokritih potokov in posebno tok voda, ki prihaja iz rocolske, svetoivanske, kolonjske in lonjerske doline, je jako dolg. V svojem gornjem delu si potoki nekaki houdourniki, ki ob priliki naliva znanajo precejšnje množice snovi, zemlje, kamena, lesa in poljskih odpadkov. To vse prinašajo vode v oni ravni in pokriti del potokov, in jih tamkaj odkladajo, da se korito deloma napolni. Ker je sicer malo vode v teh potokih, se pa med to naplavinno nabira mnogo gnjočih ostankov, ki se zbirajo iz prenapolnjenih greznic in cestnih kanalov. Ko pride potem silni naliiv, nima voda dovolj izhoda ter vzdiga vso to gnojico do cestne površine ter poplavlja s smrdljivim, okuženim gnojem ceste, skladišča in prodajalne. Potemtakem ni čuda, če ljudje prenašajo na črevljih to okuženo blato tudi v svoja stanovanja in se tamkaj inficirajo z nalezljivimi bakterijami in sivoje. Jako poučen primer v tem oziru smo doživeli minule jeseni. Malo tednov po večjem naliivu, ki je povzročil tak izstop potoka in preplavo v Stadionovi ulici s pravo gnojico, se je pojavil skoro v vsaki hiši te in bližnjih ulic kar naenkrat po kak slučaj legarja, in bolj poredkoma tudi po ostalem mestu, da je to povzročilo prebivalstvu dovolj materialne in moralne škode. Verjetno je, da so prihajale legarjeve kali od posameznih bakteriozosev, ki so se nahajali med rezavisti, ki so se vrnili iz mobilizacije iz Bosne in Hercegovine in Dalmacije. Na ta način se je vsled zamašenega odtoka svetoivanskega potoka najbrž razširila po tržaškem mestu znana legarjeva epidemija in verjetno je, da se marsikatera bolezen v mestu na tak ali sličen način prinaša iz okolice ravno potem teh potokov. Zato smatra govornik, da bi bilo treba z ozirom na javno zdravstvo skrbeti za korenito izpraznjevanje pokritih potokov sploh in poleg tega na primernih mestih v okolici postaviti posebne vodne grablje, ki bi lovile naplavljeni material, da bi se dal na primeren način odstraniti, namesto da zamašuje potoke, ki teko skozi mesto. Z ozirom na važnost teh potokov v zdravstvenem oziru je priporočati, da se določi za njih čiščenje in oskrbo v okolici in mestu večja svota nego je sedaj določena. Sploh naj bi magistrat upravljal, da zanemarjanje okolice tudi z

dobni, — je nadaljevala Jerica, — bi mogli iz vsega, kar vidite, sklepati marsikaj, kar bi ne bilo bogzna kako laskavo. . . . Kaj?

— Toda v nama vendar ni niti trohice zlobnosti, — je odgovorila Metka, — saj sve vendar tako dobri, kakor ljubi angeli v nebesih, merda celo še predobri, kajti ne pravi zastojni pregovor: »Če si ponižen kakor jagnje, te požre volk.«

— O! — je vzklimala Jerica živahno, — to je zelo resničen pregovor! Snoči, saj si sama si šala, je gospa markiza zelo osorno govorila z nama zaradi onega pisma, ki se je znašlo na toaletni mizici, ne da bi bil vedel kdo, kako je prišlo tjakaj!

— Medve vendar nise zaslužili nikake graje!

— Niti najmanjše ne! Gospa markiza nama ni zaukazala, da morave kakor vojak na straži stražiti vrata in niti žive duše spuštiti v sobo. . . .

— In zakaj vendar, vprašam?

— Da, zakaj? Meni se zdi stvar zelo sumljiva. Jaz, ki nimam skrivati ničesar, puščam brez skrbi vrata svoje sobe odprta. Zaradi mene lahko pride v mojo sobo, kdor hoče.

— In jaz, na mojo vero, jih tudi rada puščam odprta.

— Ali je najina krivda, če gospa markiza tajno dopisuje s kom in dobiva skrivnostna pisma?

— Walje.

ozirom na javno snago, pomanjkanje vode in pralni povzroča preji ali slej škodovanje občinstva v mestu. Ze iz tega razloga bi se smelo upati, da se bo magistrat bolj zanimal za upravičene potrebe in zahteve okoličanov.

Poročevalec Arch priznava upravičenost, toda stori se more le v mejah možnosti.

Svet. Sancier ne zahteva več vode za Škedenj, ampak le več vodnjakov in primerne nameščenje. Eden bi še bil, drugi pa ni na pravem mestu. Pomisliti treba, da je v Škedenju mnogo delavcev, ki morajo imeti vodo blizu, ker ne morejo izgubljati časa.

Svet. Černigoj je opozarjal na nujno potrebo pokritja potokov v Rojanu in v Barkovljah. V ta namen je že preračunel na svota 57.000 K. Vpraša, v kakem stanju se nahaja to vprašanje in kdaj se nameruje začeti z delom.

Referent tehničnega urada je pojasnil, da gre še za pokritje, na kar je svet. Černigoj še enkrat toplo priporočal stvar.

Svet. Pincherle je naglašal, da je tudi država dolžna prispevati za reguliranje potokov. Ali so bili storjeni kakikorkariki? Referent je priznal, da ne.

Poglavje »ceste« s podnaslovi: tlakovane ceste, ceste po okolici, razno.

Svet. Nicolao je grajal pomankljivo tlakovanje ceste Edmondo d'Amicis in priporočal razširjenje med to in ulico Belosguardo.

Svet. Černigoj je opozarjal na skrajno slabo stanje openske ceste, posebno pa kanalom in jarkov, ki so nujno potrebni poprave.

Magistratni referent je pojasnil, da je za kanalizacijo po okolici določena svota 30.000 K. Glede poprave cest se bo skrbelo.

Svet. Braidotti je naglašal, da odprtne kanalov po raznih ulicah tvorijo nevarnost za ljudi.

Svet. Nicolao je priporočal, naj bi se ceste v bližini šol tlakovale z lesenimi kubičnimi kockami. — Referent je priznal, da bi bilo to dobro, ali ni denarja, bi bilo predrago.

Svet. Sancier je že lani priporočal prošnjo za razširjenje ceste Ronco. Vpraša, v kakem stanju se nahaja stvar? Gre tu namreč v prvi vrsti za razširjenje tramvaja proti Škedenju.

Referent je pojasnil, da ovira je pri poslastikih zemljišč, ker preveč zahtevajo. Sicer pa pride to delo med prvimi v poevstev.

Svet. Miklavc je opozarjal vnovič, da so ceste v okolišu Sv. Mar. Magdalene v skrajno slabem stanju, dasi jih mnogo rabijo okoličani in meščani. Predlagal je, naj bi se svota, preračunjena za vzdrževanje cest po okolici zvišala od 56.000 K na 70.000 K, da bi imela dovolj delavcev na razpolago. Ta predlog je bil odklonjen, sprejet pa predlog poročevalca, da se svota poviša za 2000 K.

Svet. Braidotti je priporočal, naj se v svrhu lažje orientacije bolje urede hišne številke po predmestjih in je predlagal v ta namen, naj se proračuna svota poviša za 1000 K. Sprejeto.

Poglavje »Javni nasadi« je bilo sprejeto brez debate.

Svet. A. A. A. želi vedeti, ali je nade, da bo novela k stavbenemu zakonu sankcionirana. Načelnik tehničnega urada je odgovoril, da glasom dobljenih informacij, ni nade.

V istem smislu je poročal svet. Braidotti, ki je bil člen dotične deputacije na Dunaju. Zdi se, da so neugodni vplivi od strani lokalnih oblasti. Prej se je pač nekako obljubljalo, a sedaj ni nikake nade. Pritisniti bi bilo na vladu, da čim prej napravi okvir takim zakonom.

Svet. A. A. A. meni, naj bi se o teh neugodnih sporočilih obvestilo vso javnost.

Drugo čitanje se je končalo brez posebne debate izveniši predlog svetovalca Braidottija, da se ustanovi poseben magistratni urad za nadzorstvo modernih socijalnih naprav, ki je bil sprejet brez posebne razprave.

Istotako se je sprejeli še magistratni načelni predlogi, da se izvrše po predloženem magistratnem načrtu nekatere večje ceste v spodnji okolici, kakor rocolska, škorkljanska, gretarska, kolonjska itd. in sicer za strošek 11 milijonov. Za letošnje leto je določen od tega zneska 1 milijon kron. S podrobnostmi se pa pri teh predlogih za sedaj ni nihče bavil, ker gre le za to, da se dobi višje privolenje za taka dela z ozirom na njih izredno visoki trošek.

Nato je prešel mestni svet k tretjemu čitanju občinskega proračuna za l. 1914. O koncu seje priobčimo poročilo jutri.

Deželnozborske volitve v Istri.

Hrvatskim in slovenskim volilcem Istre!

V kolikor se našega naroda tiče, so volitve v deželni zbor dovršene. Res je sicer še izvoliti sedmorico poslancev, in to od strani trgoške zbornice in veleposresta, ali na teh volitvah mi ne sodelujemo. Ta dva volilna razreda temeljita na protidemokratskem kurijalnem sistemu, ki daje našim narodnim nasprotnikom večino poslancev, da-si so manjšina prebivalstva. Razmere pri nas so take, da se ta sistem ni mogel še popolnoma odstraniti. Vendar moramo biti mi popolnoma zadovoljni z vspehom volitev. Sicer nismo še osvojili nobenega novega okraja in tudi nismo pričakovali tega ob sedaj obstoječih razmerah; veselí nas, da se je okolo imen naših izvoljenih 19 poslancev zbralo toliko število volilcev, ki nam daje najboljšo jamstvo za napredek naše narodne stvari v Istri.

Naši narodni nasprotniki so napeli vse sile in priskočili so jim na pomoč tudi

Nemci, ki obstoje v deželi le vsled zahtevne vladnega sistema. Vse njihove združene sile, posebno pa v III. okraju mesta Pula, so se razbile ob čvrsti in nezlomljivi volji in prebujeni narodni zavesti našega naroda.

Pozivali smo Vas na boj v imenu naših narodnih načel in skupnih nam interesov, brez nikakih ozirov na osebnosti, in naglašamo z zadovoljstvom, da je ogromna večina naših volilcev razumela ta poziv in položaj, v katerem se nahajamo, in se je temu primerno tudi odzvala svoji narodni dolžnosti.

Hvala vsem, ki so na ta način podprli naša prizadevanja, a posebej hvala tudi slovenskim bratom, ki so nam s svojimi glasovi pripomogli do zmage!

Hvala bodi istemu rodoljubnemu našemu hrvatskemu in slovenskemu novinstvu, ki je v težkih dneh borbe stalo na naši strani in je z vsemi svojimi silami delalo na to, da ohrani naše narodne vrste složne in da pobija seme neslog.

Nadejamo se, da izvoljeni naši poslanci razumevajoč voljo našega naroda v Istri, s treznim in vstrajnim delom izvojujejo tista prava, ki mu pripadajo.

Paziti, na Ciril-Metodov dan 1914. Politično društvo za Hrvate in Slovence v Istri.

Dr. Dinko Trinajstić l. r. Dr. Ivan Prudan l. r. predsednik tajnik.

Ožji volitev v III. mestnem volilnem okraju v Puli.

Iz Pule 4. 7. Kakor ste že sporočili, je bil na današnji ožji volitvi v III. okraju izvoljen g. Josip Stihovič z 80 glasovi večine. Dobil je 439 glasov, a kamoraš Fabbro 359. Ko se je izvedelo o rezultatu, je množica, nahajajoča se v »Narodnem domu«, zapela »Lepa naša domovina«. Vse je poslušalo stoje, a živio-klicev ni bilo ne konca ne kraja.

Bila je težka borba. Pomislimo le, da je dobil Stihovič na glavni volitvi 375, a kamoraš 258 glasov. Rezultat ožje volitve kaže torej, da je mornarica po veliki večini glasovala za kamoraša. Istotako seveda tudi Nemci. Stihovič je imel na današnji volitvi 64 glasov več, Fabbro pa 101.

Kamora je napela vse sile, posebno pa je nje glasilo »Giornaletto« dan za dnem trobilo in nas čnilo. Zlasti pa je nesrečno katastrofo iz Serajeva porabljalo v svoje svrhe. In vendar smo zmagali. Sedaj je pač jasno, da ta okraj spada nam in ne kamori, kajti glasovi, oddani za Stihoviča, so čisto slovenski, dočim je za kamoro glasovalo vse — prava mešanica. Socijalni demokratje so se zopet vzdržali glasovanja. To si treba zapomniti. Kamora je računala na gotovo zmago, ker so važne pripravile kazale, da hočejo slaviti ta dan na izreden način.

Omeniti je treba tudi, da je proti prejšnjemu volilnemu komisariju (gospodu Zelenku) kamora protestirala na c. kr. okrajnem glavarstvu, na kar je ta obšla določila drugega komisarja (g. Birinš). Računali so pač, da jim vlada da vol. komisarja — Italijana. A varali so se. Nič jim niso torej pomagale ne te mahinacije, ne protesti, ne nasilja in ne — kupovanje glasov. Zmagala je pravica. Živeli puljski Slovani in živeli njihov poslanec Stihovič! Sedaj pa naj »Giornaletto« protestira proti volilnem komisariju, kolikor hoče!

Iz Pule dne 5. 7. Leto 1908 je dobil naš kandidat v III. mestnem puljskem okraju, dr. Laginja, 183 glasov, kandidat kamore Frank, pa šest glasov več. Veselje kamore je bilo tedaj veliko. Ugrabili so nam ta mandat na najsmotnejši način. Tedanji »Giornaletto« od 17. 11. 1908 je pisal med drugim:

„...dall' Arena romana, che fu salvata ai suoi destini dalla virtù cittadina siamo pronti di stendere la mano agli slavi, che abitano interno a noi, purché si levino il beretto, innanzi al grido fatidico che da secoli mandano i templi e gli archi, gli allori ed i mirti dei colli, il cielo ed il mare: viva Pola italiana!“

No, veselje je bilo le kratko. Franka je kmalo na to pozval Bog na račun a mnoge glavne voditelje italijanstva v Puli so dali — pod ključ, vsled česar se je leta 1-12 vršila druga volitev v tem okraju. Ob tej priliki je naš kandidat Josip Stihovič dobil 404 glasa, a kandidat kamore dr. Antichievich 213. Leto 1912 ni mornarica nastopila z lastnim kandidatom; bilo je v to času po razkritju lopovščin na občini, in v času, ko je bil v Puli — Ripper. Casi se spreminjajo. Ripper je moral podležiti raznim intrigam, v zadnji čas pa se je sklenila definitivna nemško-italijanska zveza proti nam Slovanom in je mornarica postavila svojega kandidata, ki je na prvih volitvah dobil 148 glasov, a naš kandidat Stihovič 375, dočim je laški liberal Fabbro dobil 258 glasov in socialist 42. Na ožji volitvi je dobil naš kandidat 64 glasov več, skupno torej 439; kandidat kamore 101 glas več, skupno 359. To je znak, da je večina pripadnikov mornarice glasovala za kamoraša. In vendar jim vse to ni nič pomagalo in njihova rimska Arena se nahaja v hrvatskem okraju, zastopana po poslancu — Hrvatui!

Domače vesti.

Prevratne organizacije v Srbiji in drugod. Dne 2. julija je dala italijanska vlada zapreti 11 članov izvrševalnega odbora delavske komore v Jakinu (kjer so se začele nedavno velikanske demonstracije in izgrezi, ki so se potem razširili po vsej Italiji v znamenju pobojev, napadov, požigov in umorov). Obtožba glasi, da so aretiranci skušali ovirati kralja na izvrševanju suverenitete in doseči nasilno preoblikovanje državne ustave. Dolži jih huj-

skanja k zločinom in snovanju zločinskega udruženja. Aretiranci da so kot republikanski komite ustanovili vladu, ki je uvela okroa: pobiranje užitnine. Oblasti so zaplenile tudi razne spise, ki so jih v osmih vrečah prenesli v sodno poslopje. Zakaj pripovedujemo to, kar bi nas sicer ne brigalo, ker je to notranja stvar italijanske države? Zato, ker je s tem potrjeno, da niso samo v Srbiji tajna anarhistična in prevratna udruženja, da ni samo v Srbiji razgretih in vročerkvrih ljudi, ki bi hoteli z nasiljem izpremeniti sedanji družabni in državni red, ampak, da jih je tudi drugod, ne da bi kdo vladu dotične države, ali pa vse prebivalstvo proglasilo odgovorno za nasilne čine tacihi prevratnih elementov, ali — konfuzionarjev. S konstatacijo gori navedenega smo hoteli pokazati, kolika krivica je to, če se ravno srbsko vladu in srbski narod tako silno obdoljuje in obtožuje, ker je v njej, oziroma med njim morda tudi prevratnih in zločinskih udruženj in posamičnikov. Italija, proslavljena, moderna civilizovana Italija do danes še ni mogla odpraviti svoje največje sramote: svoje mafije, svojega brigantizma in abruštva, niti ne dejstva, da dobršen del prebivalstva živi s tem roparstvom v odošnjih kakor s kako legitimno institucijo!! Da, še več: da ljudi, ki so v notoričnih zvezah z mafio, opetovano, torej demonstrativno volijo v parlament in jim prireajo ovacije, očitno naperjene proti državnim avtoriteti in v sramoto konstituciji. Klevetniški slovanstva naj bi malce pogledali tudi na druge pragove!

Slavofobstvo na državni železnici. — Prejeli smo: Kako postopajo na c. kr. državnem kolodvoru proti slovenskemu jeziku, kaže ta le slučaj: V četrtek, dne 2. t. m., sem pristopil k blagajni z delavsko izkaznico, proseč, naj mi blagajničarka pritisne pečat, ker je bila izkaznica nova. — Svojo prošnjo sem seveda povedal slovenski. Gospica pa me je zavrnila osorno: »Qui non si parla slavo!« (Tu se ne govori slovenski!) — Ker nisem mogel molčati, in sem jo opozoril, da je ta »slavo« v Trstu deželni jezik, mi je velela, naj grem preč! Na to sem jej pokazal, da imam listek plačan za ves teden od postaje Dutovlje-Skopo do Trsta in nazaj. Za 3 mesece veljavna izkaznica je potekla sredi enega tedna in dobil sem novo. Ali, kakor rečeno, ni hotela pritisniti pečata, da-si je bila izkaznica pravilno izpolnjena od županstva in od podjetja akordistov v Trstu, kjer sem zaposlen kakor klesar. Vstopil sem na vlak in izprevidnik me je vprašal po izkaznici. A videč, da na izkaznici ni pečata postaje, me je prijel in zagrozil, da me sprovede v urad. Vsled danega mu pojasnila, zakaj ni pečata, je vendar odnehal — milostno. Je več podobnih slučajev, ki kažejo, kako se postopa na državni železnici s slovenskim delavcem in kako nas niti na naši zemlji — saj Trst je menda tudi na slovenski zemlji s kompaktno slovenskim zaledjem — nočejo razumeti, če jim govorimo v svojem maternem jeziku.

Pomanjkanje čuta pijetete. Na dan pogrebnih slavnosti pok. nadvojvode in soproge v Trstu je redarstvo bajare aretiralo nekaj oseb radi raznih izjav, iz katerih je bilo sklepati na pomanjkanje čuta pijetete. Ker pa je nemški list z vidno tendenco naglašal, da so bili to Slovenci, naj mu malce pok-dimo pod nos. Iz poročila v »Zeit« posnemljemo: Ko je na kolodvoru v Artistetenu — torej v kraju, ki si ga je izvolil pok. nadvojvoda za svoj večni počitek in kjer bi bila pijeteta v najvišjo dolžnost — župnik Bauehinger med grozno nevihto, kar je še posebno večalo tužno razpoloženje res žalujouh navzočih, vršil cerimoniijo b'agoslovljenja trupa, so v kolodvoru restavraciji poleg pili pivo, se razgovarjali in — jedli klobase! Dunajski list pripominja, da je ta prizor napravil na vse navzoče mučen utis. — Verujemo in vprašamo »Triester Zeitung«: meni-li, da so to bili tudi Slovenci, ki so v restavraciji na kolodvoru v Artistetenu med tako žalostno-svečanim in pretresljivim činom in v neposredni bližini — pivo pili in klobase jedli?! Ali pa meni morda celo, da so oni restavracijski gostje ravno s pouzivanjem piva in klobas naj dostojneje manifestirali svoj čut — pijetete?!

Izseljevanje v Kolumbijo. Prejeli smo od uradne strani: V kolumbijski postavi 52 z dne 5. novembra 1913. se nahajajo določbe o ustanovi odbora za izseljevanje, ki naj bi pospeševal naseljevanje pokrajini Caquetá in Putumayo z domačimi ali vnašnjimi kolonisti. Začetkom februarja l. 1914. so izšli v časništvu Bogote razni sestavki, iz katerih se razvdi, da je neka prekomorska prevoznica družba v Parizu ponudila vladi v Bogoti 300 družin iz Svice, Tirolskega in Nemškega, da jih pošlje v Kolumbijo, in da želijo te vlade v to svrho pridobiti še nadaljnjih 700 družin. Te družine bi se nastanile po pokrajini Caquetá in Putumayo. One pokrajine pa sestajajo po večini iz pragozdov in močvirja ter se ne kaže Evropejem tamkaj nikak ugoden prežitek. Mrzlca, razne bolezni in zopernosti teh nikakor obdelanih tropskih dežel, bi evropske naseljenice kmalu ukončale. Iz teh vzrokov je treba izseljenje najresnejše svariti pred izseljevanjem v te zgoraj omenjene pokrajine Kolumbije.

Openske gospe in gospodične prirede na župnem zletišču na Opčinah paviljon v korist domačega Sokola in openske podružnice CMD ter se tem potom obračajo na cenjene rodoljube in rodoljubke, posebno zgornje okolice in bližnjega Krasa s prošnjo, da bi darovali po svojih močeh za ta paviljon. Darove sprejemata gospodična Zora Draščekova in gospa Olga dr. Sosičeva. Ker prosimo darov za podružnico CMD in Sokola, upamo, da bo imela ta prošnja najboljši uspeh.

PODLISTEK

Rdeči mlin.

Roman. - Spizal Xavier de Montépin.

XV.

Lepi duši.

Bilo je okrog 10. ure zvečer. V kaminu v spalnici gospe markize d'Herouvillve je gorel velik ogenj, ob kaminu ste pa sedeli v velikih, mehkih naslonjačih druga drugi nasproti Metka in Jerica, obe gospici sobarici, in ste se zabavali z ogovarjanjem svoje gospe.

Te dve sobarici, posebno pa Jerica, sta imeli prave kacije jezike. Ker ste pa pripadali višji stopnji služabništva, ste hlinili nekako hinavsko prizanašanje in njuni zbodljaji, izrečeni z neko navidezno umerjenostjo, so zadevali zato tem gotoveje. Tudi Metki ni nedostajalo dobre volje, vendar pa je bila še premlada in še premalo izkušena, da bi se bila povzdignila na višino svoje starejše tovarišice.

— V resnici, preljuba moja Metka, — je šepetala Jerica s svojim najnežnejšim glasom, — nekaj dni sem se vrše pred našimi očmi čudne stvari, saj veš!

— Ravno danes sem tudi jaz opazila nekaj takega, — jo prekinila druga sobarica. — In ko bi bili medve le nekoliko hu-

Iz sodne službe. Za avskultante so imenovani sodni praktikantri: Josip Grško-vič, Attilio Rochelli, Alfonz Rakusček, Josip Ruprecht, Adelchi Pojani, Anton Seražin, Feliks Zuglia, Martin Klunič in Krištof Abovič.

Na Zletu Tržaške Sokolske Župe, ki se bo vršil prihodnjo nedeljo na Opčinah, priredijo tržaške gospe in gospodične svoj paviljon. Naše požrtvovalno občinstvo je vsako leto doslej darovalo našim damam najrazličnejši daril za paviljon in za srečolov. Z napredkom našega Sokola v mestu in okolici naraščajo tudi troški za vzdrževanje telovadnic, nakup orodja itd. Tudi prireditev župnega zletu stane mnogo denarja, zato skušajo rodoljubke s paviljonom pripomoči do čim lepšega gmetnega uspeha. Dolžnost vsakega slovenskega rodoljuba, vsake rodoljubke, je da pošlje svoj dar za paviljon. Sokol skrbi za telesno vzgojo našega upa, naše nade, naše mladine. Sto in sto otrok obojega spola bomo videli v nedeljo na zletu, na to mladino zidamo svojo bodočnost. Sokolu, ki skrbi, da ostane ta mladina zdrava, narodna last, moramo biti hvaležni, moramo ga podpirati ob vsaki priložnosti. Spominimo se ga tudi o priliki njegovega župnega zletu na Opčinah. Darove za paviljon tržaških gospa in gospodičen sprejema g. Bičkova v »Narodnem domu«.

Sklep šolskega leta na glasbeni šoli »Glasbene Matice« v Trstu je danes, v torek, 7. julija 1914. Vsi gojenci nje se zbera točno ob 3 na Acquedotto št. 20, 1. nadstropje (CM. 80a), da se jim razdele spričevala in naznanijo podrobnosti glede šolskega leta 1914/15. Jutri v sredo, je v dvorani »Narodnega doma« javna produkcija gojencev glasbene šole. Začetek ob 8 in pol.

Slovenskim abiturientom. »Klub slovenskih tehnikov v Pragi« naznanja, da dajejo sledeči člani informacije o študiju na češki politehnik in o gmetnem stanju slovenskega tehnika: Perko Ignacij, Tolčane p. Zagradec; Fužine pri Zatični, Dolenjsko; Joža Zerjav, Boljunec pri Trstu, p. Boršt, Istra in Ciufrin Fran, Gorica piazza S. Antonio št. 9.

Razstava »Jugoslovanska žena«. Odhoda za to razstavo bo imel se v četrtek, 9. t. m., ob 5 popoldne na CM šoli na Acquedotto. Prosimo zato zastopnice iz Rojana, Barkovčij, Proseka, Opčin, Sv. Ivana, Lonjerja, Rocola (g. P.) in Škedenja, da gotovo pridejo in prinesejo ali vsaj pošljejo seznam predmetov, katere moramo poslati prihodnji teden v Ljubljano. Prosimo ponovno tudi druge naše zavedne osebe, naj nam gredo na roko in nas opozore, če ve kdo za kak poseben narodni predmet. Druge pa, ki imajo sami take predmete, naj jih drage volje posodijo, kajti vse se vrne neposkodbano. Za slučaj požarja pa so predmeti zavarovani in vsak dobi odškodnino, kolikor je cenil predmet. Prosimo torej, zavzemite se za stvar in pomagajte vsak po svojih močeh, da uspe razstava kolikor mogoče veličastno, da se proslavimo tudi pred drugimi večjimi narodi. Na svidenje torej v četrtek, da definitivno določimo vse podrobnosti, kajti prihodnji teden moramo že vse odposlati v Ljubljano.

V nedeljo, 12. t. m. ob 4 popoldne se bo vršila na vrtu gostilne »Jadrana« pri Sv. Jakobu že naznanjena veselica Šentjakobske podružnice družbe Sv. Cirila in Metoda. Spored obsega raznovrstne pevske točke, deklaracije in prizorčke, katere bodo uprizarjali gojenci otroškega vrtca. Svirala bode godba NDO, a sodelovalo bo iz prijaznosti tudi pevsko društvo »Ilirija«. Po veselici priredi godba NDO ples v korist šentjakobske podružnice družbe Sv. Cirila in Metoda. Vstopnina k veselici je le 40 vin. za odrasle, a otroci so vstopnino prosti. Pri plesu vsak komad 10 vin.

Vozni red parnika »Vida« v Griljan — Miramar in nazaj. Odhod nasproti Velikemu trgu. Odhod iz Trsta ob delavnikih: 9.15, 2.45, ob sobotah: 9.15, 2.45, 6.30, ob nedeljah in praznikih: 9.15, 2.45, 4.15, 6.30. — Odhod iz Griljana ob delavnikih: 12.15, 5.45, ob sobotah: 12.15, 5.45, 8.30, ob nedeljah in praznikih: 12.15, 3.30, 5.45, 8.30.

Javen shod podružnice Z. J. Ž. Trst I. se bo vršil v četrtek, 9. julija, ob 8 zvečer v dvorani »Delavskega konsumnega društva« pri Sv. Jakobu. Tovariši, agitarje za obilno udeležbo.

Jutri, v sredo ob 8 in pol v Narodnem domu javna produkcija gojencev Glasbene Matice v Trstu. I I I I

Deček padel z okna? Včeraj zjutraj je našel čuvaj v mestni ubožnici, Josip Ciprioto, na ubožničnem vrtu pod hišnimi okni na tleh ležečega dečka, vsega krvavega. Spoznal je v njem 15letnega Narciza Reichstädterja, ki je že štiri leta v zavodu in je bil sedaj vajenec v Coscancichevi drogeriji v ul. Ugo Foscolo. Spravil ga je v bolnišnico sobo, kjer je poklicani zdravnik konstatiral, da ima fantič zlomljeni obe roki in razne poškodbe na glavi in drugod po telesu. Potem so revčka prepeljali v bolnišnico. Kakor je deček povedal sam, ga je ponoči bočila glava in je zato šel sedet na okno, kjer pa je zaspal in padel potem z okna na vrt. Kakor se pripoveduje, so dečka imeli v zavodu vsi radi, ker je bil priden in postrežljiv.

Dva pohotneža in njihov žrtve. Ko se je prednočnim gledališna igralka Irma Barbaro vozila z avtomobilom iz Barkovčij v Trst, je sofer, ki jo je vozil, zapazil na tleh ležečo žensko truplo. Ustavil je takoj avtomobil in on in Irma Barbaro sta skočila na cesto, kjer sta našla polunez-

vestno mlado žensko, katero sta takoj dvignila in položila v avtomobil. Tu je Irma Barbaro dala neko okrepčujočo pijačo, nakar je revica povedala, da je 16letna Marija Andreuzzi, doma iz Milja, ki je do pred par dnevi služila v neki družini v ulici della Barriera vecchia št. 15 in ki stanuje sedaj pri svoji teti Mari Volinovi, v ulici dell' Industria št. 2. Povedala je dalje, da je že nekaj časa sem imela ljubavno razmerje — sicer brez vsake intimnosti — z 19letnim kamnosekom Franom Kobalom, stanujočim v ulici della Tesa št. 24. V nedeljo zvečer je bila skupaj z neko prijateljico, ko je v ulici del Pozzo bianco naletela na Kobala, ki je bil skupaj z nekim drugim mladeničem, katerega pa ni poznala. Ko jo je srečal, jo je Kobal povabil, naj gre z njim, da se z izvoščkom peljejo v Barkovlje vsi štirje: on in njegovi prijatelji ter ona in njegova prijateljica. Dočim pa njena prijateljica ni hotela nikamor, je ona sprejela vabilo in se s Kobalom in njegovim prijateljem odpeljala v Barkovlje. Bila je 11. ura zvečer, ko so se v zaprti kočiji odpeljali proti Barkovljam. Med vožnjo je bil Kobal predstavljal svojega prijatelja: bil je to 19letni črko-stavec Evgen Staudacher, rodom Tržačan, stanujoč v ulici del Bosco št. 19. Ker je bil: pa v kočiji pretesno za tri osebe, je dal Kobal ustaviti ter je izstopil iz kočije in zlezal na kozla h kočijažu, pustivši Marijo Andreuzzijevo samo v kočiji s Staudacherjem — A ko sta bila sama v kočiji, je začel Staudacher stezati roke proti njej in je šepetati sladke besede. Ona se mu je pa vedno branila. Ko so pa že bili mimo zadnjih hiš v Barkovljah, je Staudacher skočil nad njo in jo hotel posiliti, a ker je vpila na pomoč, je je Staudacher z eno roko zamašil usta, a z drugo je potegnil iz žepa britve ter je grozil, da je z njo prereže vrat, če ne bo molčala in se mu udala. V tem je pa, na njeno vpitje priskočil Kobal, ki pa je še pomagal pri zločinskem poizkusu svojemu prijatelju. Dasiravno grozno prestrašena, je Marija vendar še dalje vpila na pomoč, misleča, da bo vsaj izvošček ustavil, a ta je vzlic njenemu vpitju podil konja dalje. Slednjič se je Andreuzzijevi posrečilo, da se je toliko rešila svojih napadalcev, da se je takorekoč vrgla iz kočije na cesto, kjer je obležala, dokler ni tam mimo pridrljal avtomobil z Irmo Barbaro, dočim sta Kobal in Staudacher s kočijažem vred pobegnili proti mestu. — Tako je Andreuzzijeva povedala svoji rešiteljici Irmi Barbaro in ravno tako tudi na policijskem inspektoratu v Barkovljah. Redarjem tega inspektorata se je pa posrečilo, da so pod železniškim viaduktom v Barkovljah zalotili in aretirali Kobala in Staudacherja, ki pa oba tajita, česar ju dolži Andreuzzijeva.

Drzen polnični tat. 77letni Anton Zoffi, stanujoč v ulici Sv. Michaela št. 33, je šel, nič hudega sluteč, v nedeljo popoldne po ulici di Crosada, ko je hkratu stopil preden neki grdogledni človek in mu mahoma iztrgal raz telovnika zlato verižico in zlato uro, ki sta oba skupaj vredni 410 K, ter nato pobegnil, še preden se je gospod Zoffi prav zavedel. Kaj še: gospod Zoffi se je tega čina tako prestrašil, da je skoraj nezavesten padel na tla. Vendar se mu je pa posrečilo, da se je vzdržal pokoncu in da je šel — potem, ko je bil tat že daleč — na policijski komisariat v ulici della Mude vecchia, kjer je povedal, kaj se mu je zgodilo. Sicer bi to ne bilo koristilo prav nič, če bi ne bila prišla neka ženska, ki je natančno opisala zunanost drznega tatu, ki je okradel gospoda Zoffa. Pa tudi opis, ki ga je podala ta ženska, je pomagal v toliko, da je policija aretirala drznega uzmoviča, ki je 26letni težak Rudolf Delago, doma iz Pule. Gospod Zoffi pa vendar ni dobil ure nazaj, ker jo je bil Delago med tem že skril z verižico vred.

Bratovska lubezen! Že med Abelinom in Kajnom, ki sta bila, glasom sv. pisma, prva brata na zemlji, je izbruhnilo sovraštvo radi tega, ker je bila očetu prijaznejša Abelinova, nego Kajnova daritev: torej zato, ker je oče — kakor pravi sv. pismo — bolj ljubil Abeljina, nego Kajna. In koliko Abelinov in koliko Kajnov je videlo solnce na zemlji od tedaj pa do današnjega dne. — 38letni Karel Škerlj, stanujoč na Greti št. 439, je bil v nedeljo zvečer aretiran v neki krčmi na Greti, ker je tam napadel svojega mlajšega brata Andreja Škerlja, ga prijel za vrat in mu grozil, da ga umori. Le s težavo so drugi ljudje rešili Andreja iz Karlovih rok. In Karel je bil nato aretiran tudi zato, ker sta katevala, da ga aretirajo, tudi njegova mati in njegova sestra. Karel se je namreč sprl z vsemi svojimi sorodniki le radi dedščine.

Sedma: »ne kradi« — niti v gledališču. V nedeljo zvečer je hotel v gledališču »Fenice Josip Goreni, doma iz Partinica v Italiji, ki nima tu nobenega stalnega bivališča, ukrasti gospodu Brunonu Mauro iz žepa listnico, v kateri je bila precejšnja svota denarja. Gospod Mauro je pa ne previdnega uzmoviča zalotil ter ga izročil redarjem, ki so mu takoj poskrbeli za nekaj časa stalno stanovanje v ulici Fabi-

Severo. — V soboto se je namreč svetovnoznani hotel, ki se je dosedaj nahajal v ulici Tigor, preselil z vsemi gosti v novo poslopje v ulici Fabio Severo.

Vrečo otrobov je včeraj zjutraj ukradel z nekega voza pred kolodvorom župne železnice 40letni težak Ivan Bait, stanujoč v ulici del Solitario št. 2. A kmalu mu je bil za petami redar, ki ga je aretiral. Otroboji so bili vredni 14 kron.

Umrli so: Prijavljeni dne 5. t. m. na mestnem fizikatu: Bemporat Ivanka, 98 let, ul. dei Cunicoli št. 7; Firzzy Josip, 61 let, ul. G. Oatieri št. 9; Candellari Aleksander, 32 let, ul. G. Carducci št. 12; Mohorčič Lidija, 8 dni, Sv. Mar. Magd. Zgoranja št. 620; Babovšek Jera, 34 let, Škedenj št. 1171; Burič Alojzij, 27 let, ul. delle Sette fontane št. 24; Medvešček Silvester, 6 mesecev, ul. E. de Amicis št. 19; Paiero Svetko, 82 let, ul. Rossetti št. 45. — Prijavljeni dne 6. t. m. na mestnem fizikatu: Zadnik Ana, 41 let, Škedenj št. 10; Farneti Alojzij, leto dni, ul. Alfieri št. 16; Toplak Marija, 6 mesecev, ul. del Molino a vento št. 6; Cescutti Marija, 12 let, ul. dei Giuliani št. 38; Tofoli Fvelma, 7 mesecev, ul. U. Foscolo št. 44; Lavrinčič Romeo, 2 leti, ul. Reno št. 10; König Marij, 8 mesecev, ul. del Crocifisso št. 13; Tronier Adelma, 55 let, ul. Sv. Frančiška Asiškega št. 12; Engelhardt Regina, 53 let, Corso št. 11; Ferjančič Marija, 64 let, ul. Miramar št. 23.

Društvene vesti.

Telovadno društvo »Sokol« v Trstu. Danes, točno ob 8 1/2 zvečer vaja troben-taškega zbora! Pridite vsi!

Pevsko društvo »Trst«. Današnja pev-ska vaja odpade.

Pevsko društvo »Vesela« v Škedenju praznuje letos 25letnico svojega obstanka. Slavnost se bo vršila v nedeljo, 23. avgusta 1914., na velikem vrtu pri dvorani »Gospodarskega društva« ob električni razsvetljavi. Nadejamo se, da se slavn-bratska društva odzovejo pozivu na to naše slavje. Vljudno prosimo bratska društva, da nam ime pesmi in skladatelja, s katero žele nastopiti, prijavijo najdlje do 8. avgusta 1914. Prosimo bratska društva, da pri svojih prireditvah upoštevajo ta dan.

Čitalnica» pri Sv. Jakobu v Trstu va-bi vse svoje člane na redni občni zbor, ki se bo vršil v četrtek, 9. julija, ob 8 zvečer v dvorani »Delavskega konsumnega društva« pri Sv. Jakobu, s sledečim dnevnim redom: 1) Pozdrav predsednika. 2) Poročilo tajnika. 3) Poročilo bla-gajnika. 4) Poročilo pregledovalcev raču-nov. 5) Volitev predsednika in odbora. 6) Slučajnosti. Ako ne bi bil ta občni zbor sklepčen ob napovedani uri, se bo vršil pol ure kasneje drugi občni zbor, ki bo sklepčen ob vsakem številu navzočih čla-nov.

Narodna delavska organizacija.

Veselico pri Sv. Ivanu priredi N. D. O. v nedeljo, dne 26. t. m. Sv. Ivan je važen kraj in je nujno potrebno, da se tam utrdi naša organizacija. Ta namen bo imela tu-di veselica. Pri Sv. Ivanu se ustanovi po-družnica NDO in zato obišče tržaško de-lavstvo svetovnoznane tovarne, da jim da poguma v boju za našo stvar. Dne 26. ju-lija priredi tržaško narodno delavstvo ob-hod iz Trsta do Sv. Ivana. Velike važno-sti bo ta dan in že sedaj opozarjamo nanj. Omenjamo tudi, da bo to naša prva letošnja veselica — izvzemši prvi majnik — in da bo njen čisti dobiček namenjen podpornemu fondu NDO.

Darovi.

— Za cvetlični dan so nadalje darovali: Jadranska banka 100 K, Trž. hranilnica in posojilnica 30 K, Petrovec K 3.06, Krusar 1 K, Vašič 40 vin., Katarina Vatovec 1 K, Mici Počkal 12 vin., Olga Vatovec 1 K, I. Sušič 30 vin., Rudolf Muha 1 K, Mil-lan Nabergoj 1 K, Virg. Furlan 1 K, N. N. 3 K, N. N. 1 K. Odbor prosi vse cc. gos-pode in gospodične, ki imajo še nabiralne pole, naj jih izročijo čimprej ge. Bičkovi v Narodnem domu, da se končno sklene-jo računi cvetličnih dnevo.

Knjževnost in umetnost.

»Slovenski Ilustrovani Tednik« izide ta teden že v sredo, 8. julija, ter bo obsegal 20 strani in priobči mnogo slik, ki so pos-nete po posebnih fotografijah iz Saraje-vega, Trsta, Ljubljane, Dunaja itd. Med drugimi priobči sledeče: slovenski spre-jem prestolonaslednika Fran Ferdinanda in njegove soproge kneginje Sofije Hohen-berške v Sarajevu; pred atentatom, na magistratu po 1. atentatu, smrtno ranjena

Tržaško obrežje.
V Griljan-Miramar in nazaj. — Parnik »Vida« —
Odhod nasproti Velikemu trgu.
Odhod iz Trsta: 9.15 — 2.45 — 4.15 — 6.30 +
Odhod iz Griljana: 12.15 — 2.30 — 5.45 — 8.30 +
+ znači: ob sobotah, nedeljah in praznikih ob lepem vremenu.
+ ob nedeljah in praznikih

BERSON

TOVARNA BERSON, DUNAJ VII.

Tako bi se moralo priti na svet.

Kdor želi svojo sedanjo negotovo in slabo plačano službo zamenjati z boljšo, išče dobrega in lahkega postranskega zaslužka,
kdor uživa ugled in zaupanje pri svojih prijateljih in znancih,
kdor se ne plaši pred akvizicijskim poslom, če se mu dobro izplača,
ta naj nemudoma sporoči svoj naslov pod »Poštni predal 47«, Ljubljana.

Specijalist za živčne bolezni

Dr. Alfred Šerko

Ordinira od 2-4 pop.
V. G. Gallina 2. (Piazza Goldoni 9)

Gosfilničarji in trgovci, pozor

Na prodaj so:

- 1) Gostilna in trgovina v trgu, s krasno vilo in lepim posestvom; promet velik, cena 65.000 K.
 - 2) Gostilna na najugodnejšem kraju mesta, izvrstno obiskana, z lepimi sobami; zraven je tudi krasen vrt, velika dvorana, zvezana s kegljiščem, cena 30.000 K.
 - 3) Gostilna in posestvo na deželi v bližini glavnega mesta, lepo novo poslopje, cena samo 15.000 K.
- Prodajo se samo Slovincem pod jako ugodnimi plačilnimi pogoji. Pojasnila daje: **Hranilnica in posojilnica v Velikovcu (Koroško).**

Mnenje gospoda primarija dr. Reschmanna, Radautz

Gosp. J. SERRAVALLO

Trst

Primarij dr. Reschmann prav rad potrjuje, da je on imel najboljšo skušnje z vašim ŽELEZNATIM KINA-VINO SERRAVALLO in da ga prav rad predpisujem bolnikom.

RADAUTZ, dne 8. junija 1911.

Dr. Reschmann.

Stolarna v Sod žici

Kranjsko

Tovarna raznovrstnih stolov za gostilne, kavarne, letovišča, zaklopnih vrtnih stolov, otroških stolcev, miz, stojal za knjige, mizic za pisalne stroje i. t. d. i. t. d. **Zahtevajte cenik! Zahtevajte cenik!**

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSJILA DAJE

na vključbo 5 1/2 %
na menice po 6 %
na zavarje in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru.

ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po

4 1/2 %

Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.

Restni denar plačuje zvečer. — Vloga se lahko po eno krom. — ODDAJA DO-MACE NABIRALNICE (HRANILNE POSUŽE).

registrovana zadruga z omejenim poročtvom
TRST, Piazza della Caserma št. 2, 1. nad.
(v lastni palači) vhod po glavnih stopnicah.

Posta-branilnični račun 16.004. TELEFON št. 9.2.
Ima varnostno celico (safe deposit) za shrambo vrednost-nih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot. **popolnoma varno** proti vlamu in ožaru, urejeno po najnovejšim na-činu ter jo oddaja strankam v najem po nizkih cenah.
Stanje vlog nad 10 milijonov kron.
Uradne ure: od 9 do 12 popoldne in od 3 do 5 popoldne. — Izplačuje se vsak delavnik ob uradnih urah.

TRGOVCI! PEKI!

Drože (kvas) iz odlikovane trgovine drož, so dosegle dosedaj vsepovsod najboljši sloves. — Naročajte torej pri trdki, ki vam postreže po konkurenčnih naceh.

Priporočata se vam udana

Apollonio & Gianni, Trst. Via Vasari 10. Tel. Nro. 26

elodcu. - Steklenica pol litra krom 1.60.